

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1196-23
ערר 1197-23
ערר 1198-23
ערר 1199-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

החברה למרכזים קהילתיים - הרצליה בע"מ חברה לתועלת הציבור
ע"י ב"כ מר/גברת מוטי ביטון

העוררת:
מס' 515344356

נ ג ד

רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

המשיבה:

החלטה

1. בפנינו בקשות להארכת מועד להגשת עררים על החלטות המשיבה בבקשות לקבלת מענקי הוצאות קבועות עבור תקופות הזכאות: מאי-יוני 2020; יולי-אוגוסט 2020; ספטמבר-אוקטובר 2020 וינואר-פברואר 2021, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן – **חוק התכנית לסיוע כלכלי או החוק**).
2. המבקשת היא חברה לתועלת הציבור (להלן – **חל"צ**) שהינה חברה עירונית, הנשלטת בידי עיריית הרצליה. המבקשת הגישה את בקשותיה להארכת המועד ביום 19.2.2023. החלטות המשיבה בהשגות ניתנו ביום 20.7.2022.
3. בבקשה להארכת מועד צוינו הנימוקים הבאים:
 - 3.1 פרסום הודעה מיום 12.1.2023 מטעם רשות המיסים המאפשרת לעוסקים ומלכ"רים שקיבלו מענקי קורונה וטרם הסדירו את התשלום, להגיש השגות מנומקות עד ליום 28.2.2023;
 - 3.2 עררים שהתקבלו בנושא הגדרת מלכ"ר כמוסד ציבורי זכאי;
 - 3.3 דיונים עם החברה למתנ"סים ואיגוד החברות העירוניות וחוסר הבנה הקיים בנושא;
 - 3.4 ויכוח עקרוני בין רשות המיסים לחברה למתנ"סים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בנוסף צוין כי הגשת הערר מצריכה בירור ואיסוף נתונים עובדתיים וכי קיים עומס רב במשרד המייצג את העוררת, ועל כן מבוקשת ארכה בת 45 ימים להגשת העררים.

עררים קודמים שהגישה המבקשת

4. נתון מהותי שלא צוין בבקשה להארכת מועד הוא כי ביום 16.8.2022 הגישה המבקשת עררים על אותן החלטות בהשגות מיום 20.7.2022, תחת תיקי ערר שמספרם: 2403-22; 2404-22; 2405-22; 2406-22. בעררים אלו לא חלקה המבקשת (העוררת בהליכים דאז) על קביעת המשיבה בהחלטותיה לפיה היא חברה עירונית. העוררת טענה כי נפגעה באופן משמעותי ממגפת הקורונה ועל כן ביקשה את אישור המענקים.

5. בהמשך לכך, ביום 22.8.2022 ניתנה החלטת יו"ר הוועדה בה צוין כדלקמן:

"מענק הוצאות קבועות ניתן לעוסק כהגדרתו בחוק העומד בתנאים הנוספים הקבועים בחוק. פסקה (1) להגדרת "עוסק" בסעיף 7 לחוק מחריגה מהגדרת עוסק "גוף מתוקצב כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב".

סעיף 21 לחוק יסודות התקציב קובע כי חברה עירונית היא גוף מתוקצב.

הגדרת חברה עירונית בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב קובעת:

"חברה עירונית" – חברה שיותר ממחצית כוח ההצבעה או הזכות למנות יותר ממחצית מספר הדירקטורים שלה הם בידי רשות מקומית או בידי רשות מקומית יחד עם המדינה או עם חברה עירונית אחרת או חברת בת עירונית;

עיריית הרצליה היא בעלת השליטה היחידה בעוררת. העוררת לא מתכחשת להיותה חברה עירונית בהתאם לקבוע בחוק ולא הציגה בכתב הערר טיעונים שיש בהם כדי לסתור את החלטת המשיבה לגופה.

צוין כי תפקידה של ועדת הערר על פי החוק הוא לבחון את סבירות החלטות המשיבה; הוועדה אינה יכולה לקבוע זכאות למענק במצב בו לא קמה זכאות כזו מכוח החוק.

על יסוד האמור לעיל, ובהיעדר טיעונים רלוונטיים לעניין הזכאות למענק, תודיע העוררת האם היא מושכת את העררים או עומדת על המשך ניהול הליך הערר. ככל שתעמוד העוררת על המשך ניהול ההליך בפני הוועדה, תצטרף להודעתה נימוקים להחלטה זו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6. העוררת לא הגיבה להחלטה זו ולפיקד ביום 15.9.2022, ניתנה החלטה נוספת מאת יו"ר הוועדה. בהחלטה הובהר כי היעדר תגובה מצד העוררת ואי-הצגת נימוקים מצידה לגופה של החלטת המשיבה, תביא למחיקת העררים על הסף. לאחר שלא התקבלה כל תגובה מהעוררת גם לאחר החלטה זו, נמחקו העררים על הסף ביום 6.10.2022. במסגרת החלטת המחיקה נקבע:

"בכתבי הערר שהגישה לא ציינה העוררת טענות שיש בהן כדי לסתור את החלטת המשיבה לגופה. בהחלטות יו"ר הוועדה מיום 22/08/2022 ומיום 15/09/2022, התבקשה העוררת להודיע האם היא עומדת על המשך ניהול העררים ובמידה שכן, התבקשה לפרט נימוקיה לזכאותה למענק.

עד למועד מתן החלטה זו לא הגישה העוררת כל תגובה להחלטות יו"ר הוועדה. אשר על כן, מצאנו כי העררים אינם מגלים לכאורה עילה להתערבות בהחלטת המשיבה, ולפיכך אנו מורים על מחיקת העררים שבכותרת על הסף, זאת בהתאם לתקנה 7(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי דין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020."

תגובת המבקשת להחלטת הוועדה מיום 20.2.2023

7. בהחלטת הוועדה מיום 20.2.2023 התבקשה התייחסותה של המבקשת לעובדת הגשת העררים הקודמים ומחיקתם, כאמור לעיל. בהחלטה אף ציינה הוועדה כי החלטות ועדת הערר אליהן הפנתה המבקשת בבקשתה (ערר 22-1724 עמותת אומנות ותרבות בגני תקווה נגד רשות המיסים (להלן – עניין גני תקווה) וערר 22-2108 עמותת התזמורת הסימפונית ראשון לציון נגד רשות המיסים (להלן – עניין התזמורת הסימפונית ראשון לציון)), עוסקות בעמותות עירוניות שלא הוחרגו מזכאות למענק בהתאם להוראות החוק, בשונה מחברה עירונית.

8. ביום 26.2.2023 הגישה המבקשת תגובתה להחלטת הוועדה. המבקשת ציינה כי לא זכתה להטבות מהמדינה או מהרשות המקומית וכי להבדיל מגופים פרטיים או ציבוריים אחרים, תאגידיים עירוניים לא קיבלו מענקים ייעודיים מאז פרוץ מגפת הקורונה, ובכך הופלו לרעה לעומת ארגונים פרטיים וציבוריים המבצעים פעילות דומה ואשר זכו לסיוע. המבקשת ציינה כי לא קיבלה שיפוי מהעירייה השולטת בה שכן זו עשתה שימוש בסיוע שניתן לה מהממשלה בעיקר לצרכיה, בשל הנזקים שנגרמו לה. עוד טענה המבקשת כי החרגת גוף מתוקצב מהגדרת עוסק בחוק נועדה למנוע כפל תמיכה – הן באמצעות מענקים מכוח החוק והן באמצעות הרשות המקומית או משרדים ממשלתיים, אולם המבקשת לא קיבלה תמיכה נוספת כאמור ומענק ההוצאות הקבועות מנע ממנה להגיע לגירעון של מעל 500,000 ש"ח בשנת 2020. לבסוף טענה המבקשת כי אין הבדל מהותי בין חלי"צ המוגדרת כחברה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עירונית, העוסקת בפעילות מלכ"רית במהותה ומוכרת שירותים לרשות המקומית, לבין עמותה עירונית (הזכאית למענקים מכוח החוק) וההתייחסות אליהן צריכה להיות זהה.

תגובת המשיבה לבקשה להארכת מועד

9. בתגובתה מיום 7.3.2023 טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה בשל העובדה שהעררים הוגשו בעבר ונמחקו על ידי ועדת הערר וכי מחיקת העררים בנסיבות אלה מהווה מעשה בית דין ואין לאפשר הגשתם בשנית. המשיבה הוסיפה וטענה למען הזהירות כי גם דין טענות המבקשת לגופו של עניין להידחות שכן בהתאם להוראות החוק המבקשת היא חברה עירונית המוחרגת מזכאות למענק.

10. בהתייחס לנימוקי הבקשה טענה המשיבה כי הבקשה הוגשה לאחר שחלף המועד להגשת הערר וכי לא הוצגו טעמים לכך. ביחס להודעת המשיבה בדבר ארכה להגשת השגות אליה הפנתה המבקשת, ציינה המשיבה כי מדובר בארכה להגשת השגות ולא עררים ועל כן ההודעה אינה רלוונטית. בנוסף, ארכה זו לא מתייחסת למענקים שבנדון אלא למענקים לעצמאיים ובעלי שליטה בעלי מחזור של עד 300,000 ₪ בשנת 2019. המשיבה הדגישה כי נדרשים טעמים מיוחדים כבדי משקל להארכת מועד להגשת ערר ודיונים פנימיים או "ויכוח עקרוני" כנטען אינם מהווים טעם מיוחד.

11. המשיבה הפנתה לפסיקה אשר לטענתה תומכת בעמדה זו. בנוסף התייחסה המשיבה לפסק הדין בעניין **לאול מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה** (בר"מ 6094/13; ניתן ביום 10.12.13) (להלן – **פס"ד מדהנה**) וטענה כי יש להבחין בין פסק הדין לחוק התכנית לסיוע כלכלי; בפס"ד מדהנה דובר בתגמולים מכח חוק תגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, תשנ"ב-1992 שהוא חוק הרבה יותר אזוטרי מחוק התכנית לסיוע כלכלי שפורסם במשק הישראלי ומכוון לכלל העוסקים במשק. בענייננו לא ניתן לטעון כי העוסק לא ידע על זכותו לערור על ההחלטה ואף הגיש עררים שנמחקו. עוד צוין כי גם כשמדובר בעניינים סוציאליים וברשות מנהלית, יש לייחס משקל לאינטרס סופיות הדיון ויש לברר מדוע נבצר מהערור להגיש את עררו במועד.

תגובת המבקשת לתגובת המשיבה

12. ביום 27.3.2023 הגישה העוררת התייחסות לתגובת המשיבה (מבלי שהתבקשה על ידי הוועדה). העוררת הדגישה כי סוגיית המתני"סים בכללותם שונה מהותית מתחומי עיסוק אחרים. צוין כי תחילה החליטה רשות המיסים ביחס לכלל המתני"סים שאינם זכאים למענק באופן גורף משום שאינם מוסד ציבורי זכאי. בהמשך התברר כי קביעה זו אינה מדויקת והחל משא ומתן של החברה למתני"סים עם המשיבה. בד בבד פורסם כי הדחיות

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שניתנו למתנ"סים מוקפאות. לנוכח המשא ומתן ועצירת הדחיות לכלל המתנ"סים ומתוך הבנה שההליך של החברה למתנ"סים כולל את כלל המתנ"סים בארץ, לא המשיכה המבקשת את ההליך מול רשות המיסים. לאחר שהובן שהדחיה שניתנה למבקשת אינה מטופלת במסגרת ההליך הכללי של החברה למתנ"סים, חזרה החברה, בלית ברירה, להליך הערר.

הדיון המקדמי מיום 19.4.2023

13. לאור חריגות ההליך, התקיים ביום 19.4.2023 דיון מקדמי בבקשה (באמצעים טכנולוגיים). בדיון עמדה הוועדה על הקשיים בבקשת העוררת בנסיבות הקיימות. ב"כ המבקשת טענה כי לא ידעה על ההליך הקודם שנוהל. במענה להערות הוועדה בנוגע לכך שהעוררת מתבססת בבקשתה על טיעונים לגופה של מחלוקת, טענה ב"כ המבקשת כי לא ניתן לנתק בין הפרוצדורה למהות במקרה הזה שכן שרר חוסר סדר בנושא זכאות המתנ"סים למענקים. נטען כי הפרשנות של המשיבה לפיה גוף מסוגה של המבקשת הוא "גוף מתוקצב", שגויה, ולטענת המבקשת דין חל"צ כדין עמותות עירוניות לעניין המענקים. ב"כ המשיבה חזרה על עמדתה כי לא הוצגו נימוקים המצדיקים את אישור הבקשה להארכת המועד, ולמעלה מן הצורך טענה כי דין הערר להידחות על הסף, שכן מדובר על ערר שהוגש לאחר שהוגש ערר קודם.

דיון והכרעה

14. בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק התכנית לסיוע כלכלי, המועד להגשת ערר הוא בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בהשגה. תקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן – **התקנות**) מסדירה את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר, וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

15. קביעת מועד מתוחם בזמן להגשת ערר נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות ומיצוי ההליך השיפוטי לבין אינטרסים אחרים, כגון: סופיות הדיון, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הצורך להצביע על "טעמים מיוחדים" כתנאי לאישור בקשה להגשת הליך ערעורי לאחר שחלף המועד שנקבע לכך בחוק, מהווה את נקודת האיזון הראויה בין האינטרסים השונים (ראו לדוגמה רע"א 3776/16 שמעון גנים נ' דרור רחל, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (ח"י) 20-02-62832 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (פורסם בנבו, 30.6.2020); להלן – פס"ד אלבאש); וע (מרכז) 23-01-62181 ברסלר ואח' נ' מס שבח נתניה (פורסם בנבו, 13.4.2023)).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

16. מהו אפוא טעם מיוחד המצדיק הארכת מועד?

בפסיקה נקבע כי "טעמים מיוחדים" נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים יש לשקול את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך; משך האיחור או הארכה המבוקשת; מועד הגשת הבקשה; טיבו ומהותו של ההליך; הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן סיכויי הלכאוריית של ההליך המבוקש (ראו לדוגמה בש"מ 6229/11 שפרה דון - יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה, פסקאות 8-10 (פורסם בנבו, 10.01.2012); פס"ד אלבאש).

17. ככלל, טעם מיוחד הוא כזה התלוי בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (28.4.2008):

"הלכה היא כי "טעם מיוחד" אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996))." (ראו גם וע (י-ם) 1211-04-15 אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש (25.1.16)).

מן הכלל אל הפרט

18. לאחר שבחנו את מכלול השיקולים הנוגעים לעניין, ומבלי להקל ראש בפגיעה שספגה המבקשת כתוצאה ממגיפת הקורונה, מצאנו כי דין בקשת הארכת המועד להידחות.

19. הבקשות שבפנינו הוגשו בחלוף כשבעה חודשים ממועד מתן ההחלטות בהשגות ובחלוף כחמישה וחצי חודשים מתום המועד החוקי להגשת ערר. כפי שפירטנו לעיל, להליך שבפנינו קדם הליך במסגרתו הגישה המבקשת עררים בקשר עם אותן תקופות זכאות, אשר נמחקו על הסף ביום 6.10.2022 בהתאם לתקנה (1) לתקנות, זאת לאחר שהמבקשת לא הגיבה להחלטות הוועדה ומשמצאה הוועדה כי העררים אינם מגלים עילה לכאורה להתערבות הוועדה בהחלטות המשיבה.

20. בנסיבות אלו, הגשת העררים פעם נוספת בצירוף בקשה להארכת מועד להגשת ערר (ואף מבלי להזכיר את ההליך הקודם) מחייבת, לכל הפחות, הצגת טעמים כבדי משקל שיצדיקו את מתן הארכה. כפי שנפרט להלן, לא מצאנו כי המבקשת הציגה טעמים העולים כדי טעמים מיוחדים כפי שפורשו בפסיקה, כל שכן על רקע הנסיבות במקרה זה.

21. חלק מהנימוקים שפירטה המבקשת בבקשתה אינם רלוונטיים כלל כהצדקה להארכת המועד להגשת העררים – כך לעניין הודעת המשיבה בדבר מתן ארכה להגשת השגות, אשר עניינה ארכה להגשת השגות ולא עררים ומכל מקום, כפי שהבהירה המשיבה בתגובתה, מיועדת לעוסקים שהגישו בקשות למענק עבור עצמאים ובעלי שליטה בעלי מחזור של עד

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

300,000 ₪. כך גם באשר לעררים עליהם ביקשה המבקשת להסתמך – עניין גני תקווה ועניין התזמורת הסימפונית ראשון לציון – אשר כפי שצוין בהחלטה מיום 20.2.2023, דנו בעמותות עירוניות (ולא בחברות עירוניות), שלא נכללות בהגדרת "גוף מתוקצב" בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985 (להלן – חוק יסודות התקציב) וככלל אינן מוחרגות לפיכך מזכאות למענק. מכל מקום, סוגיית הזכאות למענק נוגעת לגופה של מחלוקת ולא מהווה נימוק לאיחור הממושך בהגשת העררים.

22. כפי שעולה מהודעת המבקשת מיום 26.2.2023 ומדבריה בדיון, עיקר נימוקיה נוגעים לגופה של מחלוקת ולטענתה כי היא הופלתה לרעה ביחס לגופים ציבוריים אחרים וכי יש להתייחס אליה לצורך מתן המענק באותו אופן שמתייחסת המשיבה לעמותה עירונית. בכל הכבוד הראוי, לא מדובר בטעמים מיוחדים המצדיקים מתן ארכה להגשת העררים בנסיבות שבפנינו. טענות אלו נוגעות למחלוקת בין הצדדים בנוגע לפרשנות החוק ואינן מהוות טעם מיוחד להגשת הערר באיחור.

23. בהודעתה מיום 27.3.2023 הסבירה המבקשת כי האיחור נובע מחוסר בהירות ששרר לגבי כלל המתנ"סים, על רקע משא ומתן שהתנהל בין החברה למתנ"סים לרשות המיסים; המבקשת סברה כי הליך המשא ומתן כולל את כל המתנ"סים, כולל המבקשת, ולכן לא המשיכה את הליך הערר הקודם. ברם, משהבינה המבקשת כי היא אינה נכללת במסגרת אותו משא ומתן, חזרה, בלית ברירה, להליך הערר.

24. בהתחשב באיחור בו הוגשו העררים ובקשת הארכת המועד בהליך הנוכחי, איננו סבורים כי יש לאפשר למבקשת "לחדש" את הליך הערר בשל נימוק זה. אין מדובר בנסיבות חיצוניות שאינן תלויות בעוררת. העוררת הגישה עררים במועד ובחרה שלא להגיב להחלטות הוועדה ולהגיש הבהרות כפי שנדרשה, תוך ידיעה שהתעלמותה תוביל למחיקת העררים על הסף. הגם שלא היתה מיוצגת בהליך הקודם, וגם אם טעתה לחשוב שמתנהל משא ומתן בעניינה מול רשות המיסים ואין טעם בניהול העררים בשל כך, היה מצופה ממנה להודיע זאת לוועדה. המבקשת לא פירטה בבקשתה מתי התנהל אותו משא ומתן, מתי הבינה כי היא אינה נכללת בו ומדוע וכיצד ה"בלבול" ששרר לטענתה הוביל לאיחור הניכר בהגשת העררים.

25. לא למותר לציין כי גם בחינת סיכויי הלכאוריים של הערר מחזקת את החלטתנו ומצטרפת למכלול השיקולים בעניין זה. על פני הדברים, לשון החוק ברורה ומחריגה מזכאות למענק "גוף מתוקצב" כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב ובכללו גם "חברה עירונית" כהגדרתה שם. באין מחלוקת לגבי היותה של המבקשת חברה עירונית, לא מצאנו יסוד להניח כי סיכויי הערר להתקבל גבוהים, אם בכלל.

26. לפני סיום נבקש להעיר כי נתנו דעתנו גם לאופיו ולתכליתו של החוק בו אנו עוסקים. בפס"ד **מדהנה** קבע בית המשפט העליון כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הליך ערעורי נגד הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים, שכן מטרתם של חוקים אלו מלכתחילה היא להיטיב את מצבם של מי שמוגדרים בחוק באמצעות מתן הטבות או תגמולים. ברם, על רקע השתלשלות העניינים במקרה שלפנינו וכאשר לא הוצגו טעמים מיוחדים כנדרש, אין בידינו להיעתר לבקשה להארכת מועד גם בהתחשב באופיו הסוציאלי של החוק.

לעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט עדיאל בע"א (י-ם) 11079/07 חרזי סיגלית נ' ועדת הזכאות לפי חוק יישום תכנית ההתנתקות התשס"ה-2005 (22.5.2008; פורסם בנבו):

"שאלתי את עצמי אם אין מקום לפרש את הביטוי "טעמים מיוחדים" שבתקנה 3 הנ"ל באופן גמיש יותר ומחמיר פחות מהפירוש שניתן לו בתקנות סדר הדין האזרחי, וזאת לאור המטרייה בה עסקינן ותכלית החקיקה שנועדה לשקם את התושבים שפוננו מבתייהם במסגרת ההתנתקות. הגעתי לכלל מסקנה שלא ניתן לעשות זאת בלא לסטות מכוונת מחוקק המשנה, שחזקה עליו שהכיר היטב את המשמעות שניתנה בפסיקה למונח "טעמים מיוחדים". בדומה, נפסק בהתייחס לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959, ש"גם מערכות מסוג זו של אגף השיקום במשרד הביטחון, הצריכה להיות אמונה על גישה אנושית, סובלנית וליברלית כלפי פניות אליה פועלת במסגרת מועדים ודרכי שיקול דעת שנקבעו בדין, וכך ראוי" (רע"א 9225/07 פלוני נ' הוועדה הרפואית העליונה, לא פורסם, 10.2.08) (פסקה 6 לפסק הדין).

27. סוף דבר – הבקשה להארכת מועד נדחית. לפני משורת הדין ונוכח מצבה הכלכלי של המבקשת, תישא המבקשת בהוצאות ההליך בסך 750 ₪ בלבד שישולמו תוך 30 ימים מהיום.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, א' ניסן תשפ"ג, 23/03/2023, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה